

Jip & Janneke en Scrum

Op een dag komt Jip bij Janneke. Jip wil heel graag een hele mooie speeltuin. Met van alles erin. Janneke kan dit wel maken maar ze wil eerst weten wat er dan allemaal in die speeltuin moet komen. *'Een zwembad, en een glijbaan, en een zandbak en nog veel meer'* zegt Jip. Janneke schrijft het allemaal op in een mooi plan. Jip leest het even door en zegt tegen Janneke dat ze het mag gaan maken maar dat hij eerst alles tot in de puntjes wil zien. Janneke gaat aan de slag met heel veel stoepkrijt en laat aan het eind van de week alles zien.

Jip vindt het allemaal heel mooi. Maar hij wil nog meer weten. *"Hoe hoog wordt de glijbaan. Hoe warm het zwembad. En wat voor kleur krijgt het zand in de zandbak"* vraagt Jip. Janneke weet het niet dus verzint ze van alles. *"twintig meter hoog. En heel erg warm. En het zand is rood"*. Jip gaat ermee akkoord en geeft Janneke al zijn spaarcentjes. *"Over twee weken kom ik kijken"* zegt hij en gaat weg.

Janneke gaat aan de slag. Ze heeft wat vriendjes uit de buurt gevraagd om te komen helpen. *"Maar je kunt helemaal geen glijbaan zo hoog bouwen voor die centjes, en hoe warm is warm. En rood zand is heel erg vies voor je kleren"* zeggen ze. *"Dat kunnen we nooit zo maken"*.

Janneke is radeloos. Ze had het Jip zo beloofd en als ze terug gaat wordt hij misschien wel boos. Dus besluit ze aan de slag te gaan zo goed als het gaat. Ze beloofd haar vriendjes heel veel ijsjes. De extra centjes voor de glijbaan haalt ze uit haar eigen spaarpot. Het water wordt gewoon lekker warm, en bij de rode zandbak geeft ze wel extra wasmiddel mee voor Jip zijn moeder.

Als Jip na twee weken terugkomt weet hij niet wat hij ziet. Alles is er maar niet zoals hij in gedachte had. De twintig meter hoge glijbaan durft hij echt niet op. Het zwembad is te warm. En wat zal zijn moeder boos worden als ze de rode vlekken op zijn broek ziet. Jip is boos. En hij wil dat Janneke de speeltuin opnieuw gaat maken. De vriendjes wilde niet meer helpen want het is toch niet hun eigen speeltuin en ze moeten op tijd thuis zijn. Janneke moet huilen en rent naar haar moeder.

Jammer dat Jip en Janneke niet echt samen met elkaar gingen spelen. Jip had samen met Janneke kunnen bedenken hoe het moest worden. Maar ook gelijk met alle vriendjes erbij. Want Timmy zou een prachtig idee hebben gehad voor de glijbaan. Een waterglijbaan. En jip had gelijk het water kunnen voelen en kunnen zeggen dat het kouder mocht. En de moeder van Jip had het zand kunnen afkeuren en met mooi wit zand kunnen komen. Dat zou ook mooier staan bij de waterglijbaan en alles tot een heel mooi klein paradijsje kunnen maken. Tijdens het maken van de speeltuin zouden ze ook achter zijn gekomen dat Jip eigenlijk niet kan zwemmen. Dus hadden ze het water kunnen vervangen voor ballen. Die ook nog eens minder duur zouden zijn zodat ze centjes zouden overhouden voor een wip. Jip en Janneke hadden samen met hun vriendjes de mooiste speeltuin kunnen maken van de buurt. Met zelfs een echte schommel. Want de boom die ze tijdens het maken tegenkwamen had een prachtige tak, en Janneke had nog een stuk touw en een oude binnenband.

Scrum zorgt ervoor dat je samen gaat spelen om een zo mooi mogelijke speeltuin te maken. Door goed samen te werken en goed met elkaar te praten kom je tot oplossingen. Er komen nieuwe ideeën naar boven waar nog niemand eerder aan gedacht had. Een schommel en een ballenbad. Jip kreeg de speeltuin die hij eigenlijk wilde hebben maar dit van te voren niet had kunnen bedenken. En Janneke kon haar spaarvarken heel laten. En de vriendjes uit de buurt hadden de grootste lol in het maken van de tuin. Ze leerde heel veel van elkaar en ook loste ze samen alles op. Janneke had haar vriendjes de kans gegeven om zelf met oplossingen te komen zolang haar spaarvarken maar niet kapot hoefde. En de vriendjes hadden Jip weten te overtuigen en bedachten nog mooiere oplossingen. Het maken van de speeltuin was echt samenspel geworden en iedereen was blij. Einde.....?

Bron: Agilethings.nl